

Pelegrinatge a Czestochowa
dels estudiants que acaben el Batxillerat i la universitat de Comunió i Alliberament
Agost de 2024

Missatge de Davide Prospero

Estimats amics,

És sempre una commovedora sorpresa per a tot el moviment dirigir la mirada en aquest moment del curs cap a vosaltres, els més joves, que acabeu els estudis de Batxillerat o la universitat, disposats a portar a terme en ple estiu un gest tan exigent com la peregrinació a Czestochowa que proposa el moviment, podent passar les vostres vacances a qualsevol altra banda. Sens dubte, ha de valdre la pena! Us estem profundament agraïts. Sou per nosaltres un potent signe de l'ímpetu de la llibertat amb tota la seva força d'adhesió al Misteri que heu trobat als rostres de la nostra companyia, una llibertat que s'adhereix a quelcom que heu experimentat en la vostra vida diària com a infinitament més corresponent que qualsevol altra cosa al vostre desig de felicitat i compliment. Un ímpetu de petició i confiança a Maria, mare bona i sempre atenta a les necessitats dels seus fills, seguretat de la nostra esperança davant d'un futur imprevisible. Teniu raó: no hi ha manera més adequada que aquest gest per expressar la vostra adhesió, no hi ha cap meta més desitjada on arribar en aquest moment de la vostra vida que aquest santuari. És l'expressió concreta de la vostra fe dins d'aquest ímpetu de llibertat el que ens sorprèn immediatament. Gràcies!

És preciós que la vostra fe s'expressi seguint un camí juntament amb els vostres amics -i amb tants amics nous que coneixereu durant el camí. Viure junts aquesta peregrinació, com a signe d'una companyia que us acompanya sempre i us guia, és un altre gran ensenyament a custodiar com a memòria a la vostra vida. Cada pas és personal, però es dona en comunió amb els altres, en un seguiment que us fa veritablement lliures. Intenteu viure així aquest camí de pregària.

Però vull insistir en el més important a agrair: sapigueu-vos en camí cap a aquella que ens precedeix en l'adhesió a Jesús i a la seva amistat. El vostre camí, el camí de tots nosaltres, no podria existir sense aquella que fou la primera a xiuxiuejar el seu «Sí». Us ofereixo aquestes paraules de don Giussani, pronunciades precisament en motiu d'una peregrinació i dedicades a la Mare de Déu. Resumeixen perfectament el que vull dir-vos: «Una dona a la que Déu va anomenar “mare”! La humanitat d'aquesta veu ressona al llarg de la història del món. El món sencer està fet d'homes petits, incapaces de viure per si mateixos en la veritat si no tenen aquesta mare. Només aquesta fe pot fer que ens sentim acompanyats a cada pas. [...] Si caminar junts no ens ajudés a tenir certesa sobre el nostre destí, no seria una companyia veritablement humana. La multitud d'aquesta peregrinació fa de nosaltres una única realitat. La devoció a la Mare de Déu testimonia la realitat admirable que ha succeït al món. La vostra peregrinació fa viva i evident la força de la fe: la religió no és “un oblit lleu de la fatigosa vida” o “una ànsia pensativa de quietud” -com deia un poeta ara desconegut- sinó una pau que troba en el sacrifici el seu si matern i el seu motiu de fervent activitat humana» («Salutació als participants de la peregrinació», *Huellas*, n. 7/2001, p. 46).

Som realment incapaces de viure en la veritat sense aquesta mare! Per això us desitjo, en expressar-vos tota la companyia que el moviment desitja ser per a vosaltres durant aquesta peregrinació cap a la tendra abraçada de Maria, la nostra mare, que faci «viva i evident la força de la fe». Que pugueu descobrir que totes les preguntes i desitjos que emergeixen amb força a l'horitzó de les vostres jornades en aquesta etapa de la vostra vida, tan plena de decisions importants, puguin trobar en la fe en Jesús i en la pertinença a la seva companyia «una pau que troba en el sacrifici el seu si matern i el seu motiu de fervent activitat humana». A aquest fervor estem cridats cada instant que

Déu ens concedeix viure per portar a tothom aquesta pau en un món que sembla no trobar ja cap punt d'esperança.

M'agradaria acabar referint-me a la missió a la que esteu cridats juntament amb tots nosaltres. Fa poc s'ha reeditat el llibre *Tras las huellas de Cristo*, el relat de la peregrinació que feu don Giussani a Terra Santa el 1986 escrit per Luigi Amicone. Us convido a llegir-lo i em permeto incloure aquí una cita del pròleg escrit per a aquesta nova edició pel cardenal Pizzaballa: «Cada dia ens colpegen notícies cada cop més tràgiques i anàlisis cada cop més desesperants. No s'albira cap via de sortida, la pau sembla impossible. Fins i tot nosaltres, els cristians, podem cedir a aquest clima i perdre l'esperança [...] Quan ens deixem vèncer per la tristesa i la desesperació, oblidem un detall essencial, i és que tota la nostra esperança està posada en un home que va pujar a la creu per nosaltres i va ressuscitar per alliberar-nos del mal. L'Església va néixer sota la creu on el Fill de Déu, coronat d'espines, es va convertir en rei del món. El seu cor traspasat, per la potència de Déu, va transformar una derrota en victòria» (*Sulle tracce di Cristo*, Bur, Milán 2024, p. VII).

Encomano el nostre moviment a les vostres pregàries. I gràcies pel vostre testimoni!

Amb la meva amistat,

Davide Prospero